

Written by - அருண் மொழிவர மன் -

Saturday, 28 November 2020 10:34 - Last Updated Friday, 04 December 2020 07:52

ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கின்ற அளவெட்டிக் கிராமத்தில் பிறந்த இவர் பரோதனைப் பல்கலகைக் கழகத்தின் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியும் ஆவார். 1958/59 ஆம் ஆண்டுகுரிய இலங்கைப் பல்கலகைக் கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்கத்தின் இதழாக “இளங்கதிரில்” இவரது அர்ப்பணம் என்கிற சிறுகதை “மதிற் பிறகுரியது, நடுப் பரிசு பற்றெது” என்கிற சிறுகுறிப்புடன் வளையாகியிருக்கின்றது. அவர் அக்காலப் பகுதியில் பல்கலகைக் கழக மாணவியாக இருந்தபோது எழுதிய கதையாக இது இருக்கலாம்.

இவரது கதைகள் இளங்கதிர், கலசைச் செல்வி, சூதந்திரன், ஈழநாடா, தனேரவி, வீரகசேரி, மரகதம், சங்கம், திரகைக் கலகை, திருக்கோணமலை தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க ஆண்டுமலர், தினகரன், சந்தாமரை, உன்னப்பற்றி போன்ற இதழ்களில் வளையாகியிருக்கின்றன. இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பொன்று 1962 இல் வளையாகியிருக்கின்றபோதும் தற்போது அது கிடப்பதில்லை என அறியமுடிகின்றது. ஆயினும் இவரது சிறுகதைகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த செல்வி திருச்சந்திரன் பண்கள் கல்வி, ஆய்வு நிறுவனத்தின் ஊடாக இவரது சிறுகதைத் தொகுதியை மீள்பதிப்பிக்க முயற்சிகள் எடுத்திருக்கின்றார். அந்த முயற்சியின் பலனாக, முன்னர் தொகுப்பில் இடம்பெறாத சில கதைகளும் சேர்க்கப்பட்டு 1994 இல் “கடவுளும் மனிதரும்” என்கிற தொகுப்பு இருபது கதைகளுடன் வளையானது. இந்நூலிற்கான முன்னுரையில் இந்த நூலை வளையிடுவதற்கான காரணங்கள் பற்றிச் செல்வி திருச்சந்திரன் கீழ்க்கண்ட காரணம் முக்கியமானது. ஒரு பண்கள் எழுத்தாளரது கதைகள், அவரது பண்கள் நிலைவாதக் கருத்துகளைத் தாம் ஆதரிக்கின்றோம் என்பதற்கும் அப்பால் தாம் வளையிடக் காரணம், சிட்டி சூதந்திரனும் சிவபாதசூதந்திரமும் எழுதிய “தமிழில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும்”, கா. சிவத்தம்பி எழுதிய தமிழில் சிறுகதைத் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் போன்ற முக்கிய நூல்களில் கட்டவானியின் சிறுகதைகள் பற்றிய எந்தக் குறிப்புகளும் காணப்படவில்லை என்பதையும் பவானிக் குரிய சரியான இடம் வழங்கப்படவேண்டும் என்கிற தனது அவாவின்மையும் வளையிட்டுத்தி அதுவே இந்நூலைத் தாம் வளையிடக் காரணமாக அமர்த்தது என்று செல்வி திருச்சந்திரன் கீழ்க்கண்டார். கலகை, இலக்கியங்களின் வரலாறுகளைப் பதிக்கின்றபோது இது போன்ற நிறைய விடப்படல்களைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

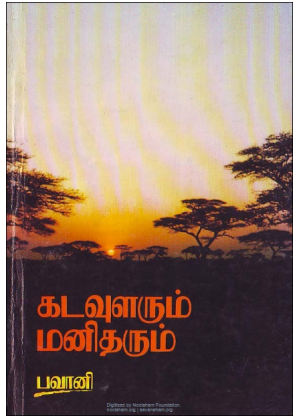
அந்த வகையில் “கடவுளும் மனிதரும்” நூலாக மீளவும் வளையிவந்தது மிக முக்கியமான ஒரு நிகழ்வென்றே கருதவேண்டும். இந்நூல் தொகுப்பில் லச்சுமி, பொரிக் காதமுட்டை, அழியாப்புகழ், அன்பின் விலகை, வாழ்வது எதற்காக, பிரார்த்தனை, காப்பு, விடிவகை நோக்கி, மன்னிப்பாரா, சந்திப்பு, மனிதன், ஜீவந்தி, புதிர், நிறைவு, உன்னத உணர், சரியா தப்பா, கனவு, மீண்டும் வந்தது வசந்தம், கானல், ஒரு நினவை என்கிற கதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றில் முக்கியமான சில கதைகள் பற்றி இந்நூல் கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

தொகுப்பில் இரண்டாவது கதையாக அமகைகின்ற பொரிக் காதமுட்டை என்கிற கதை பவானியின் கதைகளில் இருக்கின்ற கீர்மையான அவதானங்களாகக் குச்சான்றாக அமகைகின்ற கதைகளில் ஒன்று. மூதல் முறையாகக் கருவூற்றிருக்கின்ற உஷாவும் அவள்கணவன் சந்திரனும் இக்கதையில் வருகின்ற கதாபாத் திரங்கள். தனது சிறுவயதில் இருந்து உஷா சகேரித்துவதை திருக்கின்ற சிறு சிறு பொருட்களை அவளும் சந்திரனும் பார்த்து அவளது சிறு பிராய நினவைகளைப் பகிர்ந்துகொள்ளுகின்றார்கள். அப்போது அவள் சிறுவயதில் இருந்து பாதுகாப்பாக வதை திருக்கின்ற கரிக் குருவியின்

Written by - அருண் மொழிவர மன் -

Saturday, 28 November 2020 10:34 - Last Updated Friday, 04 December 2020 07:52

முட்டையொன்று விழுந்து உடன்துவிடுகின்றது. சிறுவயதில் கருவிக் கட்டில் இருந்து தான் எடுத்து ஒளித்துவைத்திருந்த அந்த முட்டை உடன்து அவள் மனதில் அவளது கருபற்றிய சஞ்சலத்தினை உருவாகிவிடுகின்றது. அந்த சஞ்சலத்தினால் அவள் தொடர்ந்து அலகை கழிந்து, மனங்கலங்குகின்றாள். தனது அக்கா குளவிக் கட்டொன்றின்கை கலதைத்தாற்தான் அவளாகக் குறைபிரசவமானது என்று கலங்குகின்றாள். சந்திரன் கிறும் எந்த ஆறுதல்களாலும் அவளை ஆற்றுப்படுத்த முடியவில்லை. குழந்தைபிறக்கும் வரை இந்தப் பதற்றமும் சஞ்சலமும் அவளை ஆட்டுவிக் கின்றது. இந்தக் கதை மூழுவதும் உடன்துபோன கரிக் கருவியின் முட்டை பற்றிய நினவைகளே அவளது இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் என்று சொல்லப்பட்டாலும், அண்மையை உளவியல் ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் இது கருவற்றிருக்கும் பண்களாகக் குறிப்படக் கூடிய மன அழுத்தத்துடன் தொடர்பான உளவியல் சிக்கல் என்றும் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. கதை எழுதப்பட்ட அறுபதுகளில் ஈழத்துச் சமூகத்தில் அன்றைய காலப்பகுதியில் இதுபற்றிய அறிவு பொதுத்தரப்பில் இல்லாது இருந்திருக்கலாம் என்றாலும் அந்த உளவியல் சிக்கல்பற்றிய பவானியின் அவதானம் கீர்மயானது. இதனை பவானியின் எழுத்துக்களில் பல்வறே சந்தர்ப்பங்களிலும் அவதானிக்கலாம்.

1060கனவா என்கிற கதை உளவியல் பின்னணியுடன் அமரந்த இன்னொரு கதை. மதம்மா என்று கலையாக அழகைக் கப்படும் மதத்து திருமண வயதடைந்து திருமணமாகாமல் இருப்பதற்காக ஊராரால் கலையெய்யப்படுபவன். அவன்மீட்டம் கட்டக் கற்றுக்கொண்ட சிறுவர்கள் கட்ட வளர்ந்து திருமணமாகிக் குடும்பமான பின்னரும் மதத்து தனியனாகவே இருக்கின்றான். “ஆண்மன” என்பது பற்றிய கற்பிதம் அவன் ஆண்மனையில்லாதவன் என்று அவன்கை கலையெய்கின்றது. அதே மதத்து மீனா என்கிற மாணவி அவளது காதலனுடன் ஊராகக் குறைவாகப் பசுவதைக் காணுகின்றான். பின்பொருநாள் அவள் தனது காதலன்க் காகக் காத் திருக்கின்றபோது பாலியல்தாக்குதல் செய்கின்றான். அதன்பிறகு அவனதைத் தேடி ஊரார் சலெக்கின்றபோது அவன் தபுக்குப் போட்டு தற்கொலை செய்துகொள்ளுகின்றான். இந்தக் கதை “ஆண்மன” பற்றிய கற்பிதம், பாலுணர்வு, பண்கள் பற்றிய பொதுப்படுத்தி ஆகியவற்றை நுட்பமாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றது. தவிர, சிறுவயதில் தந்தையால் தாயும், மதத்துவமும் தனித்துவிடப்படுகின்றமையும், இளவயதிலேயே தாயும் இறந்துவிட ஒரு விதத்தில் ஊராரை அண்டியவே வாழ்வண்பிய நிலை மதத்துவக்கு இருந்தமையும் கட்ட

Written by - அருண் மொழிவரமன் -

Saturday, 28 November 2020 10:34 - Last Updated Friday, 04 December 2020 07:52

அவனதை இவ் விதமாகக் கட்டமகைக்கக் காரணிகளாக இருந்திருக்கக்கட்டும்.

வறுமனை காரணமாகவும் சீ தனம் பபோன்ற சமீக வழக்கங்களின் தடகைகளாலும் இளவயதுப்பணைகள் இரண்டாம், மீன்றாம் தாரங்களாக வயதானவர்களுக்குத் திருமணம் செய்துவகைகப்படுகின்ற வழக்கம் முன்னாட்களில் அதிகம் இருந்ததை அறிந்திருக்கின்றோம். பிரார்த்தனை என்கிற கதையில் ஐந்து பணைகளையும் மீன்றும் ஆண்களையும் கொண்டவறியகூடும் பமொன்றில் மீத்தபிள்ளையாகப் பிறந்த சமுதி தனது பதினெட்டாவது வயதில் ஐம்பதுவயது ஆன ஒருவருக்கு மீன்றாம் தாரமாகத் திருமணம் செய்துவகைகப்படுகின்றாள். சமுதியின் உணர்வுகளையும் மனநிலையையும் இத்திருமணம் பற்றிய எதிர்ப்புகளையும் இந்தக் கதையில் மிகவும் நுட்பமாக பவானி வளிப்படுத்துகின்றார்.

”எத்தனை கொடிய இரவுகள்! சபாபதி அவளைத் தீண்டிவிட்டால் சமுதியின் சதகை கப்சும்! மூதலில் தன் விதியை ஏற்றுக்கொள்ள முயன்றாள். ஆனால் சபாபதி பசிப்பார்வையோடு அவளை அணுகும் போது கரங்களால் அவளை அணுகும் போது சமுதிக் குக்கப்சு சலிடவண்டும் போலிருக்கும்... இதுதான் பத்துவருஷங்களாகச் சமுதி நடத்திவரும் வாழ்க்கை. இன்று சபாபதி கண்ணை மீட்டிவிட்டால் சமுதிக் கு அது விமோசனமாகாதா? ஏன் எத்தனை நாள் ஆத்திரத்தில் வெறுப்பில் எண்ணியிருக்கிறாள் இந்தக் கிழம் சத்தெதுத் தொலகைகாதா என்று! இன்று அப்படியே நடந்துவிடும் போல தோன்றுகையில் மட்டும் ஏன் வண்டாத தயெ வங்களையெல்லாம் வண்டுகிறாள்?”

கட்டாயத் திருமணம் செய்துவகைகப்பட்ட வயதில் முதிய, மனதுக்குப்பிடிக் காத கணவன் சாகக் கிடக்கின்ற போது ஏன் சமுதி திருமணமாகிப் பத்து வருடங்களாகக் கும் பிடாத கடவுள்களையெல்லாம் மீண்டும் கும் பிடுகின்றாள் என்பதைக் கதனை முடிவில் சொல்கின்றார், “உள்ளத்தில் அடியில் இருந்து உணர்ச்சி ஒன்றிய வகைத்தோடு புதிய நம்பிக்கையோடு வண்டுகிறாள், கடவுளே அவர் சாகட்டும்... கடவுளே அவர் சாகட்டும்...”

அன்றைய காலப்பகுதியில் நிலவிய பணைகளுக்குக் கதிரான சமீக வழக்கங்களுக்கும் அடிமதைத் தனத்திற்கும் எதிரானம் மிக வலுவான எதிர்க்குரல்களில் ஒன்றாக இதனைப் பாரக் க முடிகின்றது. இதுதான் ஐயா பன்னகரம் என்பதுபோல, அக்கினிப் பிரவசேத்தில் வருகின்ற அம்மாவைப் போல, கடவுளே அவர் சாகட்டும் என்பதும் சமீக இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு முக்கிய தருணம்.

இந்தத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள மன்னிப்பாரா என்கிற கதனை அது வளிவந்த காலத்தில் விமர்சனங்களை ஏற்படுத்தியிருந்ததாகத் தெரிகின்றது. இக்கதையில் வருகின்ற சூசீ லாவினதும் மீர்த்தியினதும் காதலுக்குக் குறுக்காக அவர்களது சமீகப் பின்னணி வருகின்றது. காதலிக் கின்ற போது நம்பிக்கையை அள்ளிக்கொடுத்த மீர்த்தி அவனது பற்றோரது கட்டாயத் திறக் குச் சவிசாயப்பததைத் தன் கடமையென்று கருதிக் கொள்கின்றான். சூசீ லாவாக்கு வறொருவனுடன் திருமணம் நிச்சயிக் கப்பட்டு திருமணத்திற்கு முதல் நாள் இரவு சூசீ லா மீர்த்தியதைத் தபே வந்து “காதலித் தவனையே கணவனாகக் கொள்வதுதான் கற்பனையில் இந்த என முடிவு கற்பு நறிக் குச் சிறிதும் புறம் பானதல்ல என்று கபறி” அவனதை உடலுறவுக்கு அழகைக் கின்றாள். இந்தக் கதையைத் தாம் கதாநாயகியின் முடிவைப் பலர் வரவறே கமாட்டார்கள் என்று தெரிந்தும் கதனை நயம்படச் சொல்லப்பட்ட காரணத்தால் கலசைச் சலெ வியில் வளியிட தாக கலசைச் சலெ வியின் ஆசிரியர் சிறப்பியின் கபற்றினதை

Written by - அருண் மொழிவர்மன் -

Saturday, 28 November 2020 10:34 - Last Updated Friday, 04 December 2020 07:52

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு நூலில் சிங்கள ஆழியான் மறேக்கோள் காட்டியுள்ளார். அத்துடன் இக்கதையின் மூலவகை எதிர் துக்கதையை வறோவிதமாக கவிஞர் எஸ். எம். சவூந்தரநாயகம் எழுதிய கதையும் அவளுடைய மூலவகை ஆதரித்து அவளைப் புரட்சிப் பண்ணாக்கி சந்தாரகை என்பவர் எழுதிய கதையும் கட்டமன்னிப்பாரா என்ற பெயரில் அடங்கிய கலைச்செல்வி இதழ்களில் வெளியாகியிருந்தன.

பவானியின் கதைகளை நோக்கினால் பதோது அவர், தான் அவதானித்தவற்றை, சமீப காலங்களில் மனித நயத்திற்கு நிரூபிக்கடி ஏற்படுத்திய சமூகங்கள் பற்றிய தனது எதிர்வினையை, தனது எழுத்துக்களினூடாக வெளிப்படுத்தினார். மனிதத்துவம் மீது தான் அவரது காதலும் சமீப கால தனிமனிதருக்குத் தரக்கூடிய நிரூபிக்கடி பற்றிய கோபமும் அவரது எழுத்துக்களின் சாரம். அந்தவகையில் இலக்கிய வரலாற்றின் அடிப்படையில் மாதிரிமல்லாத தனது எழுத்துக்களினூடாகவும் அவர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவரே.

இந்தத் தொகுதியில் இருக்கின்ற அதிர்ச்சி மதிப்பீட்டை ஏற்படுத்தக் கூடிய அன்பின் விலகல் என்கிற கதை, நிலவியல் அடிப்படையில் சமீப காலத்தனம் வாய்ந்த நிறைவு என்கிற கதை, உன்னத உணர்வு என்கிற அதீத உணர்வு சிவியமான கதை என்பன எனது வாசிப்பில் மிகச் சாதாரணமான கதைகளே. ஆயினும் ஒரு தொகுதியாக வாசிக்கவும், ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகளுக்கும் இந்தக் கதைகள் மாதிரிமல்லாத தொகுக்கப்பட்டாத பவானியின் ஏனைய கதைகள் தொகுக்கப்பட்டுவதும் மிக முக்கியமானதே.

பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளையின் கடவுளும் மனிதரும் நூலகம் நிறுவனத்தால் (<http://www.nolaham.org>)

ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனை

<https://goo.gl/DfEx1Y>

என்கிற இணைப்பில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இக்கட்டுரை மார்ச் 2017 தாய்விடும் புத்திரிகையில் வெளியானது: <https://arunmozhiwarman.com/2017/03/20/bavani/>